

**UCHWAŁA NR
RADY POWIATU W MOŃKACH**

z dnia 18 grudnia 2013 r.

**w sprawie Stanowiska Rady Powiatu w Mońkach dotyczącego projektu Regionalnego
Programu Operacyjnego Województwa Podlaskiego 2014-2020**

Na podstawie § 15 ust. 2 Statutu Powiatu Monieckiego stanowiącego załącznik do uchwały Nr III/13/98 Rady Powiatu Monieckiego z dnia 21 grudnia 1998 r. w sprawie Statutu Powiatu (Dz. Urz. Woj. Podl. Nr 4, poz. 25, zm.: Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 13, poz. 117, Nr 21, poz. 280, z 2001 r. Nr 53, poz. 886, z 2002 r. Nr 5, poz. 79, z 2003 r. Nr 17, poz. 441, Nr 66, poz. 1355, Nr 114, poz. 2132, z 2005 r. Nr 213, poz. 2410, z 2006 r. Nr 71, poz. 739, Nr 240, poz. 2345, z 2008 r. Nr 246, poz. 2525, z 2009 r. Nr 111, poz. 1244, z 2011 r. Nr 114, poz. 1278, z 2012 r. poz. 2762) uchwała się, co następuje:

§ .1 1. Zajmuje się stanowisko w sprawie projektu Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podlaskiego 2014-2020.

.2 Stanowisko Rady Powiatu w Mońkach stanowi Załącznik do niniejszej uchwały.

§ .2 Stanowisko, o którym mowa w § 1 przekazuje się Marszałkowi Województwa Podlaskiego.

§ .3 Wykonanie uchwały powierza się Staroście Monieckiemu.

§ .4 Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**STANOWISKO
RADY POWIATU W MOŃKACH**

**w sprawie projektu Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podlaskiego
2014-2020**

W związku z trwającymi konsultacjami projektu Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podlaskiego 2014-2020 Rada Powiatu w Mońkach wnosi o rozszerzenie możliwości realizacji dróg gminnych i powiatowych poprzez przeniesienie zapisów z „Programowania perspektywy finansowej 2014-2020 - Umowy partnerstwa” i zmiany części zapisów w RPO (str. 112)
tj. **wykreślenie zdania:**

„Inwestycje w zakresie dróg powiatowych i gminnych będą mogły uzyskać wsparcie tylko gdy zapewniają konieczne połączenie z siecią dróg ekspresowych, obszarami przeznaczonymi pod działalność przemysłowo-usługową, bądź gdy uzupełniają luki w połączeniach trans granicznych”

i zastąpienie zdaniem :

„Inwestycje w zakresie dróg powiatowych i gminnych będą mogły uzyskać wsparcie gdy zapewniają konieczne połączenie z siecią dróg ekspresowych, obszarami przeznaczonymi pod działalność przemysłowo-usługową, gdy uzupełniają luki w połączeniach transgranicznych **lub usprawniają połączenia między ośrodkami życia społeczno-gospodarczego.**”

W perspektywie finansowej Unii Europejskiej na lata 2014–2020 finansowanie lokalnych inwestycji drogowych w Polsce jest niemal całkowicie pomijane co jest niezrozumiałe ze względu na fakt, że ponad 90% wszystkich dróg w kraju stanowią drogi lokalne – powiatowe i gminne.

Jednym z czynników determinujących rozwój środowisk lokalnych jest dostępność do usług publicznych, w tym przede wszystkim z zakresu usług komunikacyjnych i transportowych. Miejscowości gminne i powiatowe są przede wszystkim ośrodkami życia społeczno–gospodarczego, edukacyjnego i ochrony zdrowia. Stąd niezmiernie ważnym aspektem jest zorganizowanie społecznościom lokalnym łatwego dostępu do tych usług. Mimo dużych nakładów finansowych i znaczącej poprawy stanu dróg lokalnych w tym zakresie efekty nadal są niezadowalające. Z analizy treści założeń projektów programów operacyjnych takich jak: Polska Wschodnia, PROW, RPO, Infrastruktura i Środowisko jasno wynika, że w latach 2014-2020 nastąpi ograniczenie finansowania inwestycji drogowych w gminach i powiatach ze środków zewnętrznych. Zaproponowane rozwiązania są niewspółmierne do skali potrzeb i wymagają zrewidowania. Negatywną ocenę zaproponowanych działań pogłębia fakt znacznego ograniczenia środków finansowych pochodzących z Narodowego Programu Przebudowy Dróg Lokalnych.

W tekście projektu Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podlaskiego na lata 2014– 2020 można znaleźć zapisy dotyczące poprawy dostępności wewnętrznej, które mają służyć przede wszystkim wsparciu budowy/przebudowy dróg wojewódzkich umożliwiającą połączenie do sieci TEN-T. Inwestycje te umożliwią lepszą komunikację z sąsiednimi regionami, ośrodkiem wojewódzkim oraz subregionalnymi ośrodkami wzrostu. Natomiast inwestycje w zakresie dróg powiatowych i gminnych będą mogły uzyskać wsparcie tylko gdy zapewniają konieczne połączenie z siecią dróg ekspresowych, obszarami przeznaczonymi pod działalność przemysłowo-usługową bądź gdy uzupełniają luki w połączeniach transgranicznych.

Taka sytuacja jest nie do przyjęcia, gdyż pogłębia różnice rozwojowe między poszczególnymi regionami, a w samej „Polsce B”, jak często jesteśmy określani, wprowadzi dodatkowy głęboki podział. Uważamy, że „ostatnią deską ratunku” dla inwestycji na drogach powiatowych i gminnych mogą być środki pochodzące z Regionalnego Programu Operacyjnego. W naszej ocenie w praktyczny sposób dochodzi do podziału województwa na obszary o różnych prędkościach rozwojowych. Czy można sobie wyobrazić na obszarze województwa planowanie wewnętrznie spójnego katalogu zintegrowanych, komplementarnych przedsięwzięć, bez odpowiedniej jakości dróg powiatowych i gminnych? Nie należy zapominać o tym, że obok ośrodka wojewódzkiego (Białystok), subregionalnych ośrodków wzrostu (Łomża, Suwałki) pozostałe gminy, powiaty mają do odegrania ważną rolę w spójnym, zrównoważonym rozwoju i stanowią podstawową komórkę zaspokajania potrzeb społeczno-gospodarczych, administracyjnych mieszkańców województwa.

Dlatego też, jako reprezentanci mieszkańców Powiatu Monieckiego, nie możemy zgodzić się z proponowanymi rozwiązaniami zapisanymi w projekcie Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podlaskiego na lata 2014 – 2020, dotyczącymi Osi Priorytetowej IV: Poprawa dostępności transportowej, Działanie 4.1 Mobilność regionalna.

Wprowadzenie przedmiotowego zapisu i uznanie za ośrodki życia społeczno-gospodarczego miejscowości będących siedzibami gmin/powiatów pozwoli na zmniejszenie marginalizacji obszarów wiejskich i znacznych terenów województwa bezpośrednio nie związanych z siecią dróg ekspresowych S8 i S61, czy nie posiadających bezpośredniego połączenia z przejściami granicznymi.